

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) İnsanlara Değer Vermesi

Peygamberimizin torunu Hz. Hüseyin dedesi Hz. Muhammed hakkında şöyle söylerdi: "Bir kimse yanına sıkıntılı olarak girse bile oradan rahatlamış olarak çıkardı." Bunun nedeni Peygamberimizin;

1. Herkesle ayrı ayrı ilgilenmesi;
2. İlgilenme konusunda genç-yaşlı, kadın-erkek ayrımı yapmaması;
3. Kendini başkalarının yerine koyabilmesi;
4. İnsanları sevmesi;
5. Merhametli ve affedici olması;
6. İnsanlara değer vermesidir.

Bir defasında Peygamberimiz ve arkadaşlarının yanından bir cenaze geçiyordu. Peygamberimiz saygı için ayağa kalktı. Bazı arkadaşları ise geçen bir yahudi cenazesi olduğunu söylediler. Oysa bunu Peygamberimiz de biliyordu ve "O da insan değil mi?" diye cevap verdi. Buna göre Peygamberimiz insanlara değer verirken aralarında din ayrımı yapmazdı.

Hz. Muhammed (s.a.v) insanlara değer vermeseydi;

İnsanlar onu sevmezdi.

İslam'a çağırısına kimse olumlu cevap vermezdi.

Çevresindeki insanlarda O'na değer vermezdi.

"Peygamberimiz, bir adamla karşılaştığında elini tutunca, adam elini bırakmadıkça, elini çekmezdi. Adam yüzünü çevirinceye kadar, yüzünü de çevirmezdi. Oturduğu adamın huzurunda kesinlikle bacaklarını uzatmazdı." (Tirmizi)

Hadis

"...Şayet sen kaba, katı yürekli olsaydın, hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi...." (Ali İmran/159)

Hz. Enes, Peygamberimiz hakkında şunları söylemiştir: "Peygamberimizi, bir adam karşılayıp da elini tutunca, adam elini bırakmadıkça, elini çekmezdi. Adam yüzünü çevirinceye kadar, mübarek

Spot Bilgiler

Dikkat

Peygamberimizi örnek almak isteyen bir kimsenin yapması gerekenlerin başında insanlara ayırım yapmadan değer vermek gelmektedir. Çünkü Peygamberimiz herkese değer verir, değer verdiğini belli ederdi. Karşısındaki kimse ister köle, ister fakir, ister toplumun değersiz gördüğü bir kimse olsun Peygamberimiz onunla özel olarak ilgilenir, dertlerini dinler, sorunlarını çözmeye çalışırdı.

Püf Noktası

Peygamberimizle ilgili bir küçük notu torunu Hz. Hüseyin şöyle anlatmıştır: "Peygamberimizin yanına giren herkes kendisini özel hissedirdi. Yanına canı sıkılmış veya üzgün girenler yanından mutlu ve huzurlu olarak ayrılırdı."

Biliyor musunuz?

Peygamberimizin yaşadığı dönemde kız çocukları uğursuz kabul edilir ve ilk doğan kız çocuğu diri diri toprağa gömülürdü. İnsanların bir kısmı köle olarak nitelendirilir ve mal gibi alınıp satılırdı. Köleler her türlü işte ölçüsüzce çalıştırılırdı ve hiç bir hakları yoktu. Peygamberimizin ilk iş olarak bunları kökünden kaldırdığını biliyor muydunuz?

Ünite - 4 Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Örnekligi

yüzünü ondan çevirmezdi. Oturduğu adamın huzurunda kesinlikle bacaklarını uzatmazdı.” Bir gün Bedevilerden oluşan bir topluluk Medine’ye gelmiş, Peygamberimizin etrafını sararak sorular sormaya başlamışlardı. Bedevilerden kimi Peygamberimizin yakasını çekiyor kimi ayağına basıyordu. Peygamberimiz kızmamış onlarla ilgilenmiş ve ihtiyaçlarını gidermişti. Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin, Peygamberimizin insanlara karşı olan tavrını ve davranışını şöyle anlatıyor: “Meclisindeki kimselerin her biriyle ilgilenir, farklı davrandığı izlenimini vermezdi. İhtiyacını gidermesi için onunla oturan veya onu ayakta tutan kimseye karşı sabırlı olur, o kişi ayrılmadıkça kendisi onu terk edip ayrılmazdı. Biri kendisinden bir şey istediğinde, onu mutlaka verirdi, ya da tatlı sözler söyleyerek onu savardı. Güler yüzlü oluşu ve herkese nazik davranışı, onu halka adeta baba yapmıştı. Herkes onun katında ve nazarında eşitti.” Suffa ehlinde bir fakir elinde bir kase dolusu üzümle Peygamberimize gelir ve hediye eder. Rasulallah (s.a.v.) hediyeyi kabul eder ve üzümünden yemeye başlar, Bir tane yer ve tebessüm eder, İkincisini yer ve tebessüm eder, Öyle ki hediyeyi getiren adam sevincinden uçacak duruma gelir, Sahabeler de dikkatlice Peygamberimizi izlemeye koyulurlar fakat gittikçe şaşkınlıkları artar. Çünkü Peygamberimize ne hediye edilse ashabıyla paylaşırdı. Fakat bu sefer paylaşmamış ve her taneyi yiyişinde de tebes-

süm etti. Sahabeler çok şaşırıldılar ve fakir adam ise sevincinden uçuyordu. Adam çıkıp gittikten sonra Sahabeden biri sordu.

- ✓ Ya Rasulallah neden bizi de yediğimize ortak etmediniz? Rasulallah (s.a.v.) tebessüm ederek buyurdu ki; Adam getirdiği bir kâse üzümünden dolayı ne kadar mutluydu. Bir tane alıp yediğimde üzüm acıydı. Sizi yediğime ortak ettiğimde gayri ihtiyari yediğiniz üzümün acılığından dolayı yüzünüzü ekşitip o adamın sevincini bozmanızdan, mutluluğunu yarıda bölmenizden endişe ettim ve korktum.
- ✓ Peygamberimize yakınlığıyla bilinen Enes b. Mâlik anlatıyor: “Allah Rasûlü’ne on yıl hizmet ettim, bana hiç öf demedi. Yaptığım bir şey için “bunu niye yaptın?” yapmadığım bir şey için de “bunu niye yapmadın?” demedi.” Çünkü O, yine-Enes b. Mâlik’in ifadesiyle-insanların en güzel ahlaklısı idi.
- ✓ Bir gün Ebu Zer, Bilal-i Habeşi’ye kızmış ve haddi aşarak “siyah kadının oğlu” diye hakaret etmişti. Bilal onu Rasul-ü Ekrem’e şikayet etti. Hz. Peygamber (s.a.v.) Ebu Zer’e dedi ki:
- ✓ “Onu anasının zenci olmasıyla mı ayıpladın? Sen öyle bir adamsın ki sende hala cahiliyet kokusu var. Bak, sen takva ile daha üstün olmadığın takdirde, beyaz veya siyah derililerden daha hayırlı değilsin.”

(Ahmed ibn Hanbel)

Not Alalım

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....